

[Indenrigsministeren.]

derfor må det forsøgsvis gøres, som vi har gjort det, ved at give de nærmere og mere specificerede regler i en bekendtgørelse. Jeg vil gerne i den forbindelse her fra folketingets talerstol understrege det, som er sagt i betænkningen, nemlig at man, når forhandlingerne skal føres med alle de interesserede erhverv og forbrugere, vil tage de hensyn, det er nødvendigt at tage, og ikke stille større krav end nødvendigt af sundhedsmæssige grunde, så varerne ikke af den grund skal fordyres. Jeg kan altså erklære mig enig med det ærede medlem hr. Iver Poulsen, som var inde på de samme betragtninger. Jeg er i øvrigt glad for, at samtlige ordførere — uanset med hvilken varme de går med til lovgivningen — har understreget det rigtige i, at der stilles de sundhedsmæssige krav, som er nødvendige; det er det, vi er bange for ikke at gøre. Derfor kan bestemmelsen måske se lidt stram ud, når man læser lovforslaget igennem, men den har kun til formål at sikre, at sundheden ikke sættes på spil.

Jeg understreger, at det er et stort felt, vi begiver os ind på. Det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen nævnte i den forbindelse, at der ville komme mange nye butikker til nu, som kunne forhandle disse varer, og det er rigtigt; det giver også en anelse af, hvor vanskeligt et felt vi kommer ind på. Ifølge erhvervstællingen i 1958 havde vi 5.543 slagterbutikker og viktualieforretninger, men der var 13.578 kolonialforretninger, hvortil kommer 2.132 brugsforeninger, og de kan alle sammen komme i betragtning, når der fremover skal handles med dybfrosne varer.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen kom ind på slagtermestrenes betragtninger, hvis jeg må bruge det udtryk. Det er jo rigtigt, at vi stiller større krav til slagternes butikker, men det er jo ikke af hensyn til de dybfrosne varer, de skal forhandle. De krav, der stilles om fiiser og alt, hvad der nu hører til, skyldes, at der handles med fersk kød og fersk flæsk; de stilles ikke af hensyn til de dybfrosne varer.

Men i forbindelse med tilsynet med det antal butikker, jeg her har nævnt, spørger det ærede medlem, om det ikke var rimeligt, at den forhandling, der herom skulle foregå mellem landbrugsministeren og mig, kunne

finde sted inden tredje behandling, for der står jo i bemærkningerne til bekendtgørelsens § 11, at dybfrostudvalget må forbeholde sig sin stilling til en sådan reform, som, inden de nødvendige ændringer af loven om indenrigs kødkontrol søges gennemført, må forudsætte en nærmere forhandling mellem landbrugsministeriet og indenrigsministeriet. Ja men det var jo en forhandling, der skulle foregå, hvis den tanke, man fra veterinærmyndighederne har givet udtryk for i bemærkningerne til § 11, skulle føres ud i livet, nemlig at vi i kontrollen med disse butikker skulle følge samme linje, som er fulgt med levnedsmidler — men lovforslaget siger noget andet. I lovforslagets § 11 er det jo udtrykkelig fastslået, at det er de veterinære myndigheder, der skal have overtilsynet med dette. Det var kun i det tilfælde, at veterinærmyndighederne skulle ud af billedet og kontrollen overgå til indenrigsministeriet, at udvalget mente, at det måtte forudsætte en forhandling mellem indenrigsministeriet og landbrugsministeriet. Men der sker altså ingen ændring i det nuværende system, som både det ærede medlem og jeg er tilfreds med.

Jeg vil gerne slutte med at takke samtlige ordførere; jeg håber, at denne lov, ført ud i livet, vil svare til de forventninger, vi har.

Iver Poulsen: Jeg vil gerne spørge den højtærede indenrigsminister, om det er rigtigt, at der ikke sker nogen ændring af det butiktilsyn, som omtales i bemærkningerne til lovudkastet, hvor det netop drøftes, om det butiktilsyn, der i dag varetages af veterinærdirektoratet under kommunalbestyrelserne, vedblivende skal bestå, også når loven om dybfrosne levnedsmidler er gennemført.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Ja.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om dybfrosne levnedsmidler m. v.

§§ 1-13 og ændringsforslaget om indsættelse af en ny paragraf som § 14 vedtoges uden afstemning.